

Veza između dove i uslišenja

<"xml encoding="UTF-8?">

Veza između dove i uslišenja



Svijest o potrebitosti i ovisnosti tajna je putem koje možemo shvatiti vezu između dove i odgovora na nju te razumjeti na koji način dova biva ključ za Božiju milost, odnosno kako priziva milost od Boga. Svaka dova oslikava jedan stepen svijesti o ovisnosti, i odražava jednu od razina svijesti o potrebi za Allahom. Tako, što je čovjek svjesniji svoje potrebe za Allahom, to je dova bliža uslišenju, a Allahova milost čovjeku. Nema škrtosti niti tvrdičluka u Božijoj milosti, već se samo razlikuju udjeli ljudi u Božijoj milosti, a u skladu s njihovim duhovnim posudama i kapacitetima. A začudno je to da čovjekova potreba i ovisnost, kao i svijest o potrebi i ovisnosti, predstavljaju čovjekovu posudu putem koje zadobiva Božiju milost. Pa, što god je njegova svijest o ovisnosti o Bogu veća, veća je i posuda kojom zahvata Božiju milost. A Allah svakom daje u mjeri veličine njegove posude, i svako dobiva iz Božije milosti u mjeri širine svoje posude, pa što god je posuda veća, veći je i udio Božije milosti. U ovom kontekstu

:mogli bismo sažeti dovu u tri riječi

ovisnost o Allahu -

svijest o ovisnosti -

.njeno iznošenje i objelodanjivanje te otkrivanje pred Allahom Uzvišenim -

Treća riječ razlikuje se od druge riječi, a druga od prve. Jer, ovisnost nije isto što i svijest o njoj.

Čovjek, koji je i inače ovisan o Allahu u svemu, ponekad nije svjestan te svoje ovisnosti o Allahu. Nekada je čovjek svjestan toga, ali nije vješt u iznošenju svoje ovisnosti o Allahu, njenom objelodanjivanju i otkrivanju pred Njim, te nije vješt u dovi, traženju i iskanju od Uzvišenog Allaha. Kad se skupe zajedno ove tri riječi, dova se ostvaruje. Ovdje spomenuta ovisnost s filozofskog stanovišta nije samo ovisnost u pogledu postanka, onako kako, npr., građevina ovisi o inženjeru i zidaru, već se radi o ovisnosti i u pogledu nastanka i u pogledu opstanka, poput ovisnosti sijalice o električnoj energiji. Sijalica će gorjeti sve dok je spojena s električnim strujanjem. A onog trena kad se dogodi prekid od struje, tog trena i svjetlost će se ugasiti. Ovisnost čovjeka o Allahu ove je prirode u pogledu nastanka i trajanja, a postojanje čovjeka, njegove sposobnosti i kretanje, kao i čitav njegov život povezani su s Allahom. Allah je čovjeku potreban iz trenutka u trenutak, stalno i neprekidno.

:Uzvišeni kaže

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

O ljudi, vi ste ovisni, vi trebate Allaha, a Allah je Neovisan i hvale Dostojan! (Fatir, 15)

Zato i kažemo da potrebitost i ovisnost prizivaju spuštanje Božije milosti, bilo da ih je čovjek svjestan, bilo da nije, odnosno, bilo da ih je izložio pred Allaha i molio Ga, bilo da to nije učinio. Ali, potreba i ovisnost kojih je čovjek svjestan i pred Allaha ih iznosi i otkriva jači su u privlačenju Božije milosti. Stoga mi govorimo o “ovisnosti” i o njenoj vezi s “Allahovom milošću” još prije nego ih čovjek bude svjestan i iznese ih pred Allaha, te nakon svijesti o njima .i njihovog iznošenja pred Allahom